

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljati na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravitelstvu.

Telefon številka 110.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravitelstvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica številka 6.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtine, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik: Radivoj Koren. — Lasti in tisk: „Učiteljske tiskarne“.

Telefon številka 110.

Iz vilajeta.

Koroški nemški nacionalci in njih vredni nemškutarski bratci so postal v zadnjem času sila zbegani. Velike skrbi jim je začela prizadevati vzbujajoča se jugoslovanska zavest in zmiraj bolj naraščajoče nezadovoljstvo slovenskega življa z vladajočimi nemško-nacionalnim režimom ter iz njega nastalimi razmerami, ki popolnoma spominjajo na nekdanje razmere v turški Macedoniji. Koroško ljudstvo se prebujalo in v njem raste čimdalje bolj prepričanje, da bo tudi za nas zatirane goranske Jugoslovane napočil dan svobode. Vsi kar nas je smo prepričani da homo tudi mi prosti na prosti grudi.

Umljivo je, da so se naši nacionalci, ki imajo precej kosmato vest, začeli radi tega vznemirjati. Ker so doživeli s svojim shodom v Sinčevsi, kjer so metali kaplana, radi krčičarja »živel Franc Jožef« na cesto, popolu fiasko, so si hoteli na drug način pomagati. Zbrali so nekaj »značilnih« Slovencev in s temi plačanimi ljudmi so se peljali njih vredni nemškutari Doberniki, Lučovnik, Mhor, Metnic na Dunaj, da predstavijo centralni vladi prave koroške Slovence, ki so imeli nalogo, da so pri izvajanju Dobernika v ministrstvih z glavo kimali in tako potrdili resničnost njegovih besed. Seveda so Doberniki in sodruzi ministrom povedali: da si koroški Slovenci želijo še za naprej suverenstvo pod nemško nacionalno palico, da ne marajo slovenskih šol in slovenskega uradovanja pri sodnji in v drugih uradih, ker je slovenski jezik v najbližjem sorodstvu s srbskim jezikom in zato veleizdajalski. Pri vsaki besedici so Judeži pokimali. Kdo bi mogel dvomiti, da niso ti statisti s svojim kimanjem ministre popolnoma prepričali?

Eno je gotovo. Ni je nikjer take tarbarije kot se jo uganja pri nas. Naši ministri bi morali pokazati takim denuncijantom in lažnjivcem vrata. Seveda take bratce se sprejme v avdijenco in se jim vse ne samo obljubi, ampak stori. Če pa zine kak Slovan besedo o nevdržljivih razmerah na Koroškem, se pa označi vse kot bajka.

Nemški nacionalci pa le naj pošiljajo deputacije na Dunaj in makari v Berlin, nam koroškim Jugoslovom je ravno tako kot izven koroškim začrtana pot; po nji bomo šli, ne oziraje se na nemški šovinizem.

stični krik, do končnega cilja — do zmage. Ne bo nas v tem stremiljenju za našim ciljem ovirala nobena brutalna sila; kajti moč idej se ne da premagati.

Slovenska zemlja.

IZ POSTOJNE.

Neki kadet od 27. pešpolka, ki se je izdal za grofa pl. Gramon, je prišel prvi večer svojega bivanja v Postojni pijan v neko privatno stanovanje. Videvši, da so doma le ženske, je začel te nadlegovati z raznimi ponudbami. Obljuboval je en tisočak, ženitev in vrag vedi kaj vse, če sme ondi prenočiti. Ženske od začetka osuple, so ga primerno opozorile na dostojno vedenje in mu kratko zapovedale, da se odstrani. Tedaj se je mož še le razburil. Postal je naravnost nasilen. Obenem pa je zabavljaj čez Postojnčanke, češ da niso inteligentne in se še obleči ne znajo. Ker pa znajo Slovenke svojo čast, če treba tudi s pestjo — brani, se je junak naenkrat neprosto-voljno znašel na ulici.

IZ VSTAJAJOČEGA LAŠKEGA TRGA.

To, kar si pred par tedni nihče še niti misliti ni upal, to se je zgodilo: najbolj zagrizeno spodnještajersko nemčurško gnezdo Laški trg je ob prvem slovenskem naskoku podleglo, tretji razred in s tem ulica in mase so naše, slovenske! S tem se je nagnil najjužnejši steber nemškega mostu do Adrije in pot na Celje se je odprla!

Ob tem za vse Slovenstvo v obče, za cel Spodnji Stajer pa še posebej velpomenbnem morda simptomatičnem dogodku moramo pred celo slovensko javnostjo povdariti, da so nam narodno navdušenje, demokracizem in sistematično podrobno delo, nič manj pa tudi vse naše slovensko poštenje in naša sloga pripomogli do tega zares krasnega uspeha. Delavec, obrtnik, kmetovalec, trgovec, doktor, naše narodne dame in preproste naše žene — vse se je znašlo na skupni platformi, narodni podlagi, ter združilo svoje moči za skupni cilj. In Nemstvo, ki je trdilo, da Slovencev na Laškem ni, nemstvo, ki je skoro ponujeni jim kompromis z ošabno gesto zavrglo, to nemstvo leži danes zadeto na smrt na tleh in mi, katerih nas baje ni, mi triumfiramo kot zmagovalci! Krasen vzgled celi slovenski

domovini, spodnještajerskim trgovin in mestom pa še posebej: narodnost nad vse, potem demokratizem, podrobno delo in naše slovensko poštenje — vse drugo sledi potem iz tega!

Uprava.

SLOVENSKA LISTA III. RAZREDA V LAŠKEM TRGU, KI JE PRODRLA:

Odborniki: Konrad Elsbacher, trg., dr. Josip Kolšek, odvetnik, Franc Kranjc in Ignac Pirnat, posest. Namestniki: Ignac Gnidič, posestnik, Marko Sagaj, vikar.

I. razred nad 1/2 glasov: Dr. Kulje, nadž., Ivan Elsbacher, veletrgovec, Makso Kos, vinski trg. in Ivan Organ, posestnik in trgovec.

II. razred se nismo udeležili.

Štajersko.

Nemška laž. Kar se je na spodnještajerskem Slovencev preobčudlo slovenskega kruha, to je preskočilo v nemškonalnistični tabor. Slovenski trgovci in podjetniki, ponajveč rojeni v priprosti slovenski hiši, vse to si je s krvavimi slovenskimi žulji opomoglo in v svoji samopasnosti zavrglo jezik svojega deštva ter šlo v razna spodnještajerska gnezda v vrste »Nemcev«. Ptuj, Maribor, Celje, Sloven. Bistrica itd., vsi ti kraji niso prav nič drugega, nego pribežališča narodnih grešnikov, slovenskih janičarjev. Naravno je, da se taka nezrela sestavina ne more vzdržati za delj časa. Prišli morajo reakcije, pasti morajo take postojanke. Koder se pri nas naseljuje Slovencev po teh trdnjavah, tam vrši dvojno mislo: očiščenje narodnega prepričanja od odpadništva in pomnoževanje slovenskega narodnega posestnega stanja, a vse to naravnim putem. Lep dokaz resničnosti za to je izid volitev v Laškem trgu, koder se je pokazala naša narodna moč v najlepši luči. Ti polavi se bodo vršili drug za drugim in ne bosta jih ustavila niti »Suidmarka« niti »Schulverein«, a tudi ne ves vladni pritisk. Slovenec vstaja in se pričenja zavedati svoje moči ter narodne pomembnosti. Eno je pa večjih naših mestih: Tam je naša glavna naloga, prenesto misli na sredstva, ki nam omogočajo vedni direktni stik s slovenskim življenjem. A stik ne sme biti samo navidezen in tudi ne sme biti površen. Na onih, ki imajo v rokah politično narodno vaje je ležee, da se z našimi, tudi docela preprostimi življenjem spoprijaznijo zdozra, tako, da bodo nastali

konečno odnosi vseobče odkritosrčnosti. Najti pa se mora tudi srednja pot skupnosti za gotove narodno važne slučaje. V doseg tega ni potreba dogovorov, kompromisov, marveč zgolj le ljubezni do naroda. Se je čas, da se temeljito izpremene razmere — v korist našemu narodu. Izpremembe bodo prišle, če bo v nas vseh vedno in o pravem času zadostno narodnega ponosa in samozavesti.

Kakšni bodo rezultati. Pred dvema mesecema je šla slovenska deputacija pred ministre in pred Pitreicha, da vendar že dosežejo slovenskemu jeziku pravice, ki mu gredo. Ministri so dejali, da bodo slovenske zahteve in želje proučevali, Pitreich pa je rekel, da ostane vse pri starem. Malokje tako občutimo nezdružljivost tega narodnega zapostavljanja, kot ravno pri nas na Štajerskem. Te dni so šli koroški »Nemci« ravnotako pred ministre. Obljubili so jim, da bodo njih zahteve in želje proučevali. Nemci na Koroškem in po Štajerskem nimajo ničesar več zahtevati, ker itak imajo vse, kar jim gre. Vseeno smo radovedni, komu se bo ustreglo: koroškim in štajerskim renegatom — ali koroškim in štajerskim Slovencev?!

Menimo, da uganka ni težko razrešljiva: Nemcem se bode dalo vse kar hočejo, Slovencev pa ničesar. Dobro bi bilo, da smo za ta slučaj tudi na Štajerskem v naprej pripravljeni, da nastopimo če treba z vsemi močmi in vsem povdorkom.

Ljutomer. Naši klerikalci so že delj časa v hudih škripcih in zadregah. Njihova politična pšenica jim kar noče iti v klasje. Za minolo nedeljo so sklicali izredni občni zbor tukajšnje posojilnice. V javnosti se o tem zavodu govori to in ono, kar da misli. Nadrežovi VI. Pušenjak je sicer vse te govorice »pobijal s številkami«. Kljub temu je bila med odhajajočimi zborovalci pretežna večina obrazov zelo resna. Razni ostali dvonilci se ne dajo kar tako pobiti. Marsikaj je tu, premišljevanja vredno.

St. Janž na Dravskem polju. Dne 7. t. m. v nedeljo so prišli sem k nam koline loviti za prazne farovške blagajne g. dr. Hohnjec. No, naše ljudstvo tod okoli ni posebno dostopno za take špekulacije in zato je bilo polno nezaupanja. In naše ljudstvo ve zakaj. Tle gospodje se vozijo lepo udobno po svetu naokoli — na račun lahkovernih ljudi.

Obrambne organizacije jim služijo samo za izžemanje slovenskega kmeta. G. dr. Hohnjec naj nam pove, kaj se godi? je vprašal Iljo, ki je pritekel za stricem.

»Kaj se godi?« je zarjul Ilj. »Zaklenjena sva!... Tat, razbojnik ali hudič v svoji lastni osebi se je splazil v dvorec in naju zaklenil tu noter! Poginili nama je kakor Pardajan!«

Iljo je stal ves bebast, tresoč se krčevito... tisti hip pa je skočil rezek grohot izza zaklenjenih vrat. »Iljo!« je kriknil porogljiv glas, »tvoja uhla mi ne uide!«

Iljo so se naježili lasje na glavi! Spoznal je ta glas! Bil je mrličev. Bil je Pardajanov glas!...

Stric in nečak sta se zakotalila po stopnicah nazaj, obadva v blazni grozi, ter padla nezavestna drug na drugega...

Da, da, stari Pardajan je bil tisti, ki se je zasmel in zagrozil Ilju. Zapustil smo ga v trenutku, ko je imel v zalogi samo še eno gnjat in je zagledal pred sabo neizbrisni konec — smrt od gladi. In ko je izginila tudi ta, poslednja gnjat ter je preiskal že stotič vso klet od kota do kota, je uvidel Pardajan, da mu ne preostaja drugega kakor smrt, in je sklenil tole:

Vzdržal se z vinom, dokler se bo mogel. Kadar pa mu postane glad preveč mučen, in zamre v srcu poslednja nada rešitve, takrat se reši muke z radovoljno smrtjo — saj mu ostane še njegovo zvesto bodalo. (Dolje.)

Goriško.

Velika dirka okoli goriškega Krasa, daljava 150 km, katere se vrši dne 14. junija t. l. K tej dirki prišlo je 52 dirkačev raznih narodnosti. Za to dirko vlada veliko zanimanje, toliko od strani dirkačev kakor tudi od občinstva. Opozarjamo naše slovenske dirkače, da se pridno vadijo, da dosežejo tudi oni svoj uspeh. Darila za to dirko so narav-

V nedeljo, dne 14. junija t. l. je prvi nastop „SOKOLA“ pri Sv. Jakobu v Trstu. ::: Nastopi nad 200 naraščaja.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dolje.)

»Na pot tedaj!« je velel stric, ko se mu je zdel nož dovolj nabrušen.

»Na pot!« je ponovil nečak, vihteč svoje orožje. »Zdaj naj se le poizkusi z nama!«

Ilj si je opasal težak meč, ki si ga je bil izposodil iz gospodarjeve orožarnice. Za pas je vtaknil dve pištoli in nadomestil svojo čepico s čelado.

Odpravila sta se. V domači vozarni je stal majhen voziček. Iljo je zapregel osla, da zapeljeta mrliča v Seno.

»Vzemi tudi kako vrv,« je velel stric, »da mu priveževa kamen za vrat.«

Ko so bile te predpriprave gotove, sta se napotila, stric naprej, v eni roki meč, v drugi svetilko, za njim pa nečak, ki je vlekel osla za povodec. Dospela sta v Memski dvorec brez zapreke, spravila osla z vozičkom na dvorišče, zabarikadirala vrata in krenila nato naravnost v služabniško izbo, kjer sta zalila svoj pogum z bokalom dobrega vina.

Prišel je čas, da odpravita še drugi del naloge. Ura v bližnjem Tanplu je udarila polnoči. Iljo se je pokrival, Ilj je vzel ključke kleti. Pred kletnimi vrtni stla se ustavila za trenotek. Nato je odrinil oskrbnik zunanje zapahe, obrnil dvakrat ključ, in vrata so zazijala. Ilj je odskočil in si zatisnil nos.

»Ali smrdi!« je dejal. »Vraga!« je menil Iljo, »saj ne leži od večera. Proketo gnij mora že biti!«

Tudi nečak si je zatisnil nos. Oskrbnik je brenil v vrata. Toda uprla so se.

»Kaj pomeni to?« je zategnil Iljo in se umaknil za par korakov.

»Bedak!« je velel Ilj. »To pomeni, da se je zabarikadiral, ko so mu bili zapetami. Dajva, spraviva to v stran!«

Demoliranje se je pričelo nemudoma. Iljo, ki je vtaknil roko skozi špranjo, se je posrečilo z velikim naporom, podreti par brnu; ostalo se je zrušilo laglje in čez uro dela je bila pogrebca prosta pot; vrata so se odprla na stečaj, šla sta po stopnicah nizdol, Ilj naprej, s svetilko v roki. Bil je tako prepričan, da ima posla samo z mrličem, da še meča ni maral vzeti s seboj. Iljo mu je sledil za petami, stiskaje v roki svoj nož.

»Le počakaj, razbojnik,« je mrmljal zadovoljno. »Zdaj ti odrežem uhlje, ko se ne moreš več braniti!«

Toda Pardajana ni bilo videti. »Kje neki leži?« je povzel Iljo. »Potrpi,« je dejal Ilj. »Saj naju vodi smrad!«

»To je resnica!« je pritrdil Iljo ter si iznova zamašil nos. Klet je bila prostorna, tvorilo jo je več oddelkov; bila je polna kotov, ovinkov in temnih lukenj za velikimi sodi; začelo se je dolgotrajno iskanje...

»Evo ga!« je vzklikal Iljo vsako minuto.

Toda varal se je — Pardajana ni bilo nikjer, ne živega, ne mrtvega. Zdajci pa se je sklonil Ilj mahoma v kotu tretjega oddelka in viknil priidušeno:

»Kosti!« »Podgane so ga oglodale!« je zastokal Iljo žalostno, menceč, da mu uhaja maščevanje izpod rok.

»Saj niso človeške, bebec nemu!«

Nočna gosta sta se spogledala začudeno.

»Onjatišča so,« je dejal stric. »Glejte! Koliko praznih steklenic!« je dodal nečak in pokazal nedaleč celo goro obglavljenih buteljk.

»Dobro se je najedel, podlež, in napil, preden ga je vzel hudič!«

»Maščevanje!« je zaključil Iljo in zavil v svoj nož.

Iskala sta s se večjo vneto. Za dve uri je bila klet pregledana vse do zadnjega kotička; Pardajanovega trupa očividno ni bilo več tu.

nost krasna in dragocena. Začetek dirke je točno ob 10. uri zjutraj na startu v Podgori pri mostu gostilne Bregant. Opozarjamo vse dirkače, da bodo imeli na startu vsi svoje legitimacije, katero mora vsak juriš pokazati. Po dirki priredi kolesarsko društvo »Gorica« v Gorici veliko veselico in sicer s koncertom in plesom v »Hilnteichu«. Na cilju v rožni dolini (Tivoli) vrši se tudi od 2. do 4. ure koncert vojaške godbe, pešpolka št. 47, iz cilja korporativen odhod z godbo na veselilni prostor v »Hilnteichu«, kjer se slovesno razdelijo darila vsem dirkačem. Vstopnina k veselici 20 vin. Cela dirka okoli goriškega Krasa bo kinematografično posneta. Kakor se vidi, obeta ta dirka in veselica, biti jako zanimiva. Za to naj nihče ne zamudi te prilike si ogledati dirko in veselico.

Na c. kr. moškem učiteljsku v Gorici se vrši vpisovanje za prvi letnik v četrtlet 2. julija od 9. do 12. dopoldne. Sprejemni izpiti pa bodo isti dan popoldne in v petek ter soboto 3. in 4. julija.

Pri sv. Krizu na Vipavskem se je vršil v nedeljo dobro obiskan shod, katerega so priredili naši neodvisni slovenski poslanci.

Posledice pretepa. Fantje Peter Brumat, Ivan Pavlin, Ivan Gorjan, Ivan in Karl Černe, Izidor Klančič so bili obsojeni vsak na tri dni zapora, ker so se radi prevelike korajže svoječasnno stopili v neki gostilni v Št. Petru.

Tržaški »neodrešenci« so se zadnjo nedeljo udeležili praznika »štatura« v Vidmu, kjer so jih regnikoli častno sprejeli. Njihov voditelj prof. Rivalta je imel celo govor.

Gorica, 13. in 14. junija priredi gospejno pomožno društvo Rdečega križa v Gorici cvetlična dneva. Cvetke se bodo prodajale po 10 v po ulicah, trgih in v vseh javnih prostorih.

Biše. Pri občinskih volitvah je zmagala napredna stranka v vseh treh razredih.

Gorica. (Aretacije.) Aretirali so nekega Batiča, ki je ranil z nožem nekega izvoščeka. Zaprl so znanega pijanca Fr. Scalettari.

Gorica. (Izpred sodišča.) Martin Matjaž, star 22 let, je bil obtožen, da se je hotel odtegniti vojaški dolžnosti. Matjaž se je pri razpravi izjavil, da je šel le na obisk k nekemu prijatelju v laški Videm, nakar so ga oprostili.

Gorica. Danes se vrši procesija po znanem redu.

Laško klerikalno časopisje se norčuje sedaj iz liberalnih listov, ki je po nepotrebnem hujskalo proti slovenski veselici. V slučaju kakih narodnih zapletljajev pa bi tudi laški klerikalci držali s kamorajši! Se poznamo!

Dnevno.

Hvala lepa za takšno »združenje«. Pod naslovom: »Za združenje hrvatskih in slovenskih dežel« piše »Slovenec«: »O priliki inspekcijskega potovanja nadvojvode Friderika po Dalmaciji je v dubrovniški okolici pozdravil nadvojvodo učitelj in deželni poslanec Skurič, ki je, povdarjajoč zasluge hrvatskega naroda za dinastijo, rekel: »Zato s polno pravico pričakujemo, da bo očetovska skrb našega ljubljenskega cesarja uredila naše zgodovinske pravice do zedinjenja z našimi sosednimi bratskimi deželami Hrvatsko, Slavonijo, Bosno-Hercegovino, Istro in Kranjsko.« — »Reichspost« je objavila to vest brez komentarja, »Daners Armeezeitung« pa, ki je avstrijskim Jugoslovanom sicer prijazna, pa se nad tem pozdravom jezila. Baš »Armeezeitung« nima zato pametnega vzroka — Pa res nima »Armeezeitung« pametnega vzroka, saj če se uresniči ta klerikalna želja, potem so izgubljeni Slovenci na Stajerskem na Koroškem in na Goriškem in v Trstu. Za to izjavo Skuriča, s katero se strinja tudi »Slovenec« smo prav hvaležni; sedaj vsaj vemo zakaj se dunajski nemški klerikalci tudi nič ne upirajo tej združitvi. Kako bi se neki upirali, saj se na ta način najljubše znebi zasožračenega naroda slovenskega. Kakšna združitev pa bi bila to, ki bi pomenila smrtonosno razcepitev slovenskega naroda. Hvala lepa za takšno združenje, ki bi izročila večji del slovenskega naroda njegovim smrtnim sovražnikom Nemcem in Lahom. Sedaj pa vendar enkrat razumemo klerikalno lubezen do »združitve«. Klerikalci so pokazali obisti. Smo radovedni kako se bodo sedaj prali.

Po procesu proti Bendasjuku in tovariš. Prosti so po dvehletnem preiskovalnem zaporu, ki so ga odsedel po nedolžnem Bendasjuku in tovariši. O nezasišanih dogodkih pred sodiščem v tem trimesečnem procesu smo napisali golo resnico. Državni pravdnik nam je članek konfisciral. Predno končamo poročanje o tem procesu, sporočimo javnosti še nekaj, kar se dosedaj še ni zgodilo v miških prostorih. Predsednik ka-

zenskega senata je porotnikom priporočal, da naj sodijo tako, kakor to zahteva interes dinastije in države. — Lvoški poljski porotniki so s svojim izrekom za izboljšanje političnih ramer v Galiciji storili več kot vsa avstrijska uradna politika zadnjih let. Porotniški izrek je tem važnejši, ker so bili porotniki — Poljaki, obtoženi pa Rusi. Slava takšnim porotnikom, ki so sledili svoji vesti in pravici in ne raznim željam in opominom.

Vojna med balkanskimi zavezniki je že vsestransko pojasnjena in danes je že vsakemu človeku, ki se količkar zanima za javna vprašanja, znano, da so Bolgari Srbe ob Bregalnici brez vojne napovedi po noči zahrbtno napadli, da bi jih oropali sadov velikih in sijajnih njihovih zmag nad Turki. To je že zgodovina, samo »Slovenec« v svojem slepem in strupenem sovraštvu do vsega kar je srbsko, noče tega vedeti in govori še vedno, da so se Srbi »zahrbtno« zvezali z Grki proti »slovanskim« Bolgarom. Srbi so se zvezali z Grki zato, da se Macedonija pravično razdeli med zaveznike in da je šlo po njihovim, bi imeli Bolgari Štip, Kocane, Radovište, Kavalo in Seres, Odrin z velikim delom Tracije in tudi Rumunom ne bi morali prepustiti čez 200.000 svojih državljanov. Da je hotela Bolgarska pošteno razdelitev evropske Turčije, bi bila danes najmočnejša država na Balkanu, ampak ona je hotela imeti vse, Srbiji in Grčiji pa ni privoščila nič, skregala se je z zdravo pametjo in je zahrbtno napadla Srbijo in Grčijo. Za to svojo prevzetnost in zahrbtnost je bila Bolgarska kaznovana in danes je tako slaba, da se je nihče ne boji. Ves svet uvideva, da je Bolgarska to svojo nesrečo sama zakrivila in da je ta nesreča pravična kazen za bregalniško zahrbtnost in verolomnost — samo »Slovenec« v svoji brezprimerni perfidnosti očita Srbiji, da ona ni jugoslovanska! Perfidija, ime ti je klerikalec! Ta »Slovenec«, ki je vedno in pri vsaki priliki nastopil proti jugoslovanski misli, hoče dati Srbiji lekcije o temu, kaka naj bo njena jugoslovanska politika. Daleč bi prišla Srbija, ko bi vodila tako politiko, kot bi to hoteli naši klerikalci — tako daleč, da se je sploh več videti ne bi moglo, ker — je ne bi bilo na svetu!

Zmaga v Laškem trgu je nekatere rodoljube presenetila. Tu in tam so sprejeli vest z mirnim obrazom, kakor bi hoteli reči: no, ja, prava reč... Drugod so šli v proslavo krokat. Zdi se, da je med nami še vse preveč apatije in premalo zaupanja v svojo silo. Poglejmo brate na jugu, kako jurišajo na laške trdnjave in kako rastejo v svojem boju. Pri nas imamo neki izgovor, češ, da je razlika med Lah in Nemci — v resnici pa je razlika le v nas: na jugu smo odločnejši — zato zmagujemo — na severu smo boječji, zato na jugu zmagujemo, na severu padamo. Ni pa dvoma, da bo vsaka zmaga vodila k novim zmagam — zato krepko naprej!

Sramota za slovenski narod je to, kar si dovoljujejo razni klerikalci proti našim narodnim društvom. Da so denunciantje, o tem smo že pisali, naravno je, da te vrste ljudem ne more biti nič več sveto. Najbolj gnusno pa je, kar počenjajo ti ljudje proti Sokolu. Da so se našli razni klerikalni župani, ki so prepovedali sokolski plakat, je le znamenje, kako nizko smo že padli. Take ničle, kakor so razni podrepani, ki se imenujejo (ne po svoji zaslugi) tudi župani, sramote slovenski narod pred svetom, ker se bo svet smejal njih idiotstvu. Znano je tudi, da so najeti ljudje po deželi raztrgali sokolske plakate. Izdajalci naroda so izpridili našo mladino po deželi, da nastopa proti društvu, ki je celih 50 let dvigalo naš mali narod iz mrtvila. Največja sramota pa je, kar je naredil jeseniški kaplan, ki je zaprl otroke, ker so gledali Sokole. V nedeljo je slavil »Turnverein« v Beljaku z velikim pompom svojo 50letnico. Nemštvo sega že preko Karavank, Jesenice same so polne nemčurjev in tu pride falot, ki si upa s tako podlostjo onečastiti slovensko ime. To je sramota, radi katere nas je lahko sram pred svetom.

Nova pesniška zbirka. Izšlo je: Engelbert Gangl, Moje obzorje. Učiteljska tiskarna. Cena vezani knjigi 3 K s pošto 20 vin. več. Natančnejše poročilo o tej lepi zbirki prinesemo prihodnjič.

Akad. društvo slov. veterinarjev na Dunaju priredi 11. redni obč. zbor dne 12. t. m. ob 8. uri zvečer v restavraciji »Siegel«, Neulinggasse 28, s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Poročanje za zimski tečaj 1914—15. 4. Slučajnosti.

Karbol mesto žganja. Dne 5. t. m. je našel 85letni prevzitar Miha Štrus iz Volavej v litjskem okraju, v kleti nekega tamošnjega posestnika steklenico karbola. Ker je Štrus mislil, da se nahaja v stekle-

niči žganje, jo je nastavljal k ustom in je izpil nekoliko nje vsebine. Kmalu nato je padel pred hišo nezavesten na tla, in je naslednji dan umrl na težkih notranjih poškodbah.

Obešil se je. Lansko leto se je vrnil iz Amerike 40letni posestnik Matija Lavrič iz Hudega vrha v bloški občini. Doma je gospodaril sam s svojo 65letno materjo. V zadnjih mesecih so opazili na njem znamenje blaznosti. Dne 4. t. m. pa so dobili Lavriča na podstrešju njegove hiše obešenega. Samomor je izvršil najbrže v hipni blaznosti.

V Lvovu se vidno manjša konzum alkohola. Zasluga gre občinskemu svetu, ki ne dovoli nove gostilne ter je znatno skrajšal gostilniško policijsko uro.

Shod Narodne Soc. Zveze v Spod. Šiški.

(Konec.)

Nemška socialna demokratična centrala je osamljena razum privrsovcov slovenskih in italijanskih sodrugov. Centralizacija socialne demokracije tudi škoduje v tej smeri, da izgubljamo Slovenci svojo zemljo. Pri železnici je germanizacija velikanska in tako bi se lahko zgodilo, da nas Nemci podjarmijo, ako se jim odločno ne postavimo po robu. Temu uporu pa se bo socialna demokracija seveda uprla.

Razume se, da vrže centrala socialno demokratične organizacije tupatam kak krajač svojim slovenskim sodrugom. Ti pa morajo za vsak bagatelen denar delati reklamo za nemško centralo. In tako raste brezdomovinstvo slovenske socialne demokracije bolj in bolj.

Na Primorskem smo se vrgli na brezdomovince in kmalu bo ležala tam socialna demokracija strta na tleh. Voditelja slovenske socialne demokracije v Trstu sta pokazala svojo narodnost s tem, da je bil prvi proti slovenski porotniški listi in da si je v svoj zagovor najel italijanskega zagovornika, in da je drugi preprečeval sodnika italijanske narodnosti, da se govori v Trstu samo italijansko. Mi, narodno zavedni delavci, združeni v Narodni Delavski Organizaciji pa smo s svojim pohodom po tržaškem korzu, s svojo godbo in s slovenskimi zastavami pokazali, da se v Trstu ne govori samo italijansko, ampak da se nahaja v Trstu čez 70.000 Slovencev.

Okrajna bolniška blagajna in zavarovalnica proti nezgodam in Trstu sta v rokah socialne demokracije. Kako internacionalna je ta socialna demokracija pričajo samo italijanski napisi na poslopih, omenjene bolniške blagajne in delavske zavarovalnice. Pa ne samo to. Ako pride v bolniško blagajno slovenski delavec in pravi, da je poškodovan na glavi, ga pogleda blagajniški zdravnik na nogo, ker je Italijan. Celi aparat v omenjeni bolniški blagajni in v zavarovalnici proti nezgodam je italijanski pod skrbnim vodstvom »internacionalne« socialne demokracije. Slovenski socialni demokratje v Trstu so napravili slovenskemu narodnemu delavstvu bolj zagrizeni nego italijanski nacionalisti.

In sedaj glede zadnjih dogodkov v Nabrežini. Glasilo socialno demokratične stranke je z debelimi črkami napisalo, da smo mi krumirji. To nam očitajo radi tega, ker smo šli v Nabrežino organizirati slovenske delavce. Poglejmo si to »krumirstvo« malo bolj natančno. Nabrežinski socialni demokratje so rekli županu Cahariji: »Glej, da napraviš tako, da bodo delavci pri naši organizaciji. Ker pa je stal župan Caharija na stališču, da to ni njegova stvar in ker je bil proti tej želji socialnih demokratov, so zagnali poslednji velik hrup in so začeli stavkati. Narodna Delavska Organizacija, to je njeni člani niso štrajkali seveda in so delali naprej, ker jim niti na misel ni prišlo, da bi podpirali s stavko njim tako sovražno sodruženstvo ali socialno demokracijo. Tačas pa so se sodrugi razpetelinili in so začeli kričati. »Glejte, krumirje!« Sodrugi se pritožujejo v »Zarja«, da je bilo petnajst njihovih ljudi aretiranih. Saj so vendar morali biti aretirani, ko so napadli naše s kamenjem.

Boj v Nabrežini je nacionalnega pomena: ali bo tam delal Furlan ali pa Slovenec. Naš nastop v tem boju je pravičen, ker hočemo, da je Nabrežina slovenska in ne italijanska. Naši slovenski socialni demokratje pa so se pokazali v tem boju v svoji pravi luči. »Zarja« je podala roko »Piccolu«; socialna demokracija je podala roko italijanskemu nacionalizmu. Oba pa sta začela s skupnimi močmi blatiti Nar. Del. Organizacijo. V Nabrežini so sodrugi sklenili, da razbijajo vsako prireditev Ciril-Metodove družbe. To je za nas opomin. Snujmo narodne delavske or-

ganizacije, da se bomo združeni lahko branili proti nasprotniku. Poleg stanovske zavednosti imejmo vedno tudi narodno zavest! Pristopajmo v velikem številu v narodne delavske organizacije, ki delajo na to, da dobi slovenski delavec boljši kruh. V organizaciji je moč. Vse drugače je in vse drugačni so uspehi, če nastopa za člane organizacija kakor pa posameznik.

In tako bomo prišli do tega, da bomo na naši zemlji sami gospodarili in da bodo imeli sovražniki pred nami strah. Snujmo, razširjajmo naše narodne delavske organizacije! Delajmo na to, da bodo plačale na naši slovenski zemlji naše slovenske zastave! (Gromoviti živio-klici in viharo ploskanje.)

Predsednik se nato zahvali govorniku in želi, da bi padle njegove besede na rodovitna tla. Potem podeli besedo g. Mlakarju, ki obrazloži težnje zveze jugoslovanskih železničarjev in poziva slovenske železničarje naj v obilnem številu pristopajo k Zvezi. Govorila sta nato še g. Kozinc in g. Noč, na kar se je predsednik Narodne Socialne Zveze še enkrat zahvalil za obilno udeležbo in zaključil ob enajsti uri ponoči ta pomembni shod.

Ljubljana.

— Vsestranski človek je klerikalni občinski svetnik Šerjak. Do sedaj se je mislilo, da je samo nemškutar, ker bi hotel na vsak način, da se ponemčijo ljubljanske ljudske šole, v zadnji seji občinskega sveta je pa rekel, da se razume tudi na — umetnost. Potegnil se je namreč za onega ubogega orla na magistratnem poslopiju, ki je baje že zelo obrabljen in je zahteval, da se tega orla, ki ima veliko umetniško in zgodovinsko vrednost, primerno renovira. Ogledali smo si tega orla in pri najvestnejšem iskanju nismo našli na njem nič, čisto nič umetniškega. Je to čisto navaden dvoglavi orel, kakršnih je na tisoče in tisoče v Avstriji in resnica je samo ta, da ima ta orel na ljubljanskem magistratu svojo zgodovino in ako hoče ljubljanska občina, da bo imel še večjo zgodovino, ga mora pač popraviti, ker sicer bi se znalo zgoditi, da bi enega lepega dneva — ne odletel, ampak padel in se popolnoma razbil. Tako naj bi povedal Šerjak, ako mu je že toliko do tega orla, o umetnosti naj pa molči. — Sicer je pa naše mneneje glede tega orla tako-le: Dvoglavi orel je grb avstrijske države in zato visi na vseh državnih uradih. Na avtonomnih uradih ni nikjer državnega grba, ker to pravzaprav nima nobenega pomena. Na deželnih uradih se nahaja povsod deželni grb, na mestnih uradih bi se pa moral nahajati mestni grb. Grbi vendar nekaj pomenijo in državni grb na ljubljanskem mestnem magistratu izgleda tako čudno, kakor bi čudno izgledal n. pr. kranjski deželni grb na — vzemimo — Šentpeterski ali kak drugi vojašnici, ali pa ljubljanski grb na vladini palači, ali pa na deželnem dvorcu. Orel na ljubljanskem magistratu ima svojo zgodovino in zato naj se ga lepo shrani — tako mi mislimo — v mestnem arhivu (ko že nimamo mestnega muzeja), na njegovo mesto naj bi pa prišel mestni grb kot simbol mestne avtonomije.

— Občinska seja v Mostah. V nedeljo 7. t. m. ob pol 4. uri je bila sklicana odborova javna seja, katere sem se tudi jaz podpisani udeležil. Predsednik otvoril sejo nekaj minut pozneje, nakar so se razpravljale razne točke. Ugodilo se je več prošnjam strank, ki stanujejo nad 10 let v občini zaradi domovinske pravice. Enaka prošnja Katarine Juvan, ki jo vloga ondodna občina, se zavrne. Župan pravi, da je njen mož prišel iz Amerike in da se sedaj nahaja doma, in da naj mož sam prošnjo vloži. Prošnjo g. Zamer iz Sela zaradi občinskih doklad se ugodi, in sicer od 35 K na 30 K mesečno. Oražen je sam priznal, da je to stranko precej obdavčil. Pripomniti pa moram, da je g. Zamer plačal lansko leto pod dacarijsko kontrolo 297 K in kljub temu, da se je podražilo vino in žganje, se je tega obrtnika obdavčilo za letošnje leto pri odkupu na 35 K mesečno, to je na celo leto s 420 K. Prošnjo g. Mekinda se ugodi. Navedena prošnja se glasi: Ker ima ravno vrt obdelan, prosi za podaljšanje roka do jeseni in takrat bo g. Mekinda radi volje sam odstranil ograjo. Nadalje župan predlaga, da bi se popravile občinske ceste; začel je zagotavljati koliko da bomo dobili podpore, in sicer: od cestnega odbora, deželnega odbora, pa še od neke drugod, tako da nam je zagotovljena podpora 2000 K. Nato župan predlaga, da naj bi se dovolilo za popravilo občinskih potov znesek 3500 K. — Gospodje odborniki niso ugovarjali. Nato da župan na glasovanje svoj predlog, ga odobrijo.

pa so lepo vzdignili roke in tako je bil županov predlog sprejet. Nato župan predlaga tajno sejo. Jaz kot poslušalec sem se odstranil. — Fran Hamberger.

— Policijski stražnik št. 64 je večeraj med 11. in pol 12. uro silno surovo postal z nekim totalno pijanim nabornikom. Tako kakor je og postal in ravnal, tako se ne dela red med ljudmi na ulici, pač pa morebiti v kakšnem vrtu divjih zveri. Vsakdo, ki ima le nekoliko čuta o človeški dostojnosti, je obsojal stražnikovo ravnanje, ki je bilo v danih okoliščinah naravnost izzivalno. Po ulici »Pred škofijo« je šel pijan nabornik, ki je enkrat zaklical »auf, tavlilih«. Mimoidočo pasantino je pustil popolnoma v miru. Čez nekaj časa nato jo primaha proti njemu stražnik št. 64, ga prime in mu nekaj zapoveduje, kaj, tega ne vem, pač pa vem, da mu je branil iti naprej proti »Mestnemu domu«. Pijani fant mu je povedal, da gre v »Mestni dom« in je hotel iti naprej. V tem hipu ga je pa stražnik začel na vso moč tresti in fant je padel na tla. Ko se je zopet pobral in ga je policaj držal, je bil fant čisto miren (policaj je čakal pomoči). Tebi nič, meni nič, brez vzroka, je začel zopet policaj vpiti nad njim: »Ali boste mirni!« In ga začel zopet mikastiti. — Fant seveda mu je odgovoril in s pravico odgovoril, da je miren, ker je tudi res bil in so tu priče, ki to tudi potrjujejo. Takoj nato ga je policaj začel še bolj tresti — ali, da se odkrito izrazim: postopati s njim tako, da je fant reagiral s tem, da se mu je hotel iztrgati, kar je menda policaj smatral za zadostni vzrok, naskočiti fanta in ga zopet vreči na tla. Ko se je pobral, je začel policaj z njim optetati ob zid z glavo, kar je imelo za posledico, da se je tudi fant začel resneje braniti — bil je v silobranu in da je tudi on položil policaja na tlak. Ko ga je dobil policaj pod se, mu je — na pijanem človeku — klečal na prsih in ga tresel (čisto brez povoda) in tu mu je še neka duša prišla na pomoč in mu pomagala na tleh ležečega pretepati. Ta prizor je trajal precej časa in odločno moramo opozoriti na to, da ni bilo povoda nastopanja v tem trenutku, ko je policaj prijel fanta in tudi ni bilo nobenega povoda, ga butati ob tla. Razumen stražnik ne bo stresal leze nad pijanec in se ponižal na njegov nivo, temveč bo postal resno in ne maščevalno, kajti tako se pijanca le izziva, ko bi bil stražnik vendar z njim gotov lahko brez premetovanja in butanja og tla in zid. Saj ga skoraj nič bilo ni. Policijskemu ravnateljstvu mora biti na tem ležeče, da se ustvari dobro razmerje med stražniki redu in javnostjo, ne pa, da se dela vedno globočji prepad. Takšno postopanje, kakršnega si je večeraj dovolil stražnik št. 64, je najmanj pripravno za mneneje, da je stražnik na ulici za to, da dela red. — V ostalem smo pa kot priče na razpolago in tudi prosimo, da se nas pokliče. Takšni pojavi morajo v interesu javnega reda in javne varnosti enkrat za vselej prenehati; če stražnik številka 64 ni svojemu poklicu kos, pa naj gre. (Priče v redakciji »Dneva« na razpolago.) Očividci.

— Če sliši naš ljubljanski rodoljub n. pr. o zmagi v Laškem trgu, kako se začudi. »A zmagali so, glejte no, ali dozdaj ni bil ta razred v naših rokah?« Tako majhna je naša domovina, pa jo tako malo poznamo. Dobro bi bilo, da bi še bolj čitali Skrobarja. Morebiti bodo iz njega spoznali razmere.

— Škandal! Cesta na južno železnico se nahaja v takem stanju, da je škandal! Lepo si mora predstavljati tujec Ljubljano, ko stopi s kolodvora; v dežju se lahko vtopi v blatu, v suhem vremenu ga lahko zaduši prah, ponoči ga pa komodno lahko kdo pobije. Zadnji čas je, da magistrat ukrene potrebno, da se ta najbolj prometna cesta izboljša. Pred kolodvorom bi bilo potrebno postaviti najmanj dve obločnici, ostale plinovke pa pomnožiti. — Jako potrebno je pred kolodvorom tudi lepo veliko javno stranišče (seveda ne tako, kot so nekatera v mestu), kajti cela okolica je vedno tako ponesnažena, da gotovo ne dela časti Ljubljani, ki se hoče prištevati modernim mestom!

— Kakor čujemo, so usmiljene sestre v hiralnici napravile moderno parno pekarno in bodo dodajale kruh v Lichtenthurn, hiralnico, deželno bolnico, Leoninum, blaznico, Frančiškano, nunam in Marjanišču.

— Magistratni svetnik Ivan Lavtar je bil imenovan v tajni seji občinskega sveta magistratnim nadsvetnikom in ne svetnikom (kar je že bil) kakor smo pomotoma poročali večeraj.

— Kinematograf v Brezvedu. Kakor čujemo je kupil Bachmaier kinematograf v Lattermanno-

vem drevoredu g. Rudolfa Kokalj iz Kranja.

— **Odborova seja »Matice Slovenske«** dne 14. junija t. l. — Predsednik se spominja pok. prof. Skerliča ter poroča o stanju Zemljevida slovenskega ozemlja. Sklene se, da se zemljevid na severu in na jugu nekoliko razširi. Vprašanje, ali se naj Costov »depositem« smatra za ustanovo, ostane še in suspensio. — Pisatelj Trdin se bo mogla pač še letos razkriti v Mengšu spominska plošča; v tej stvari je v zvezo stopiti z lokalnimi društvi. — Razkritja Dositejevega spomenika se Matica udeležila po svojem blagajniku ravnatelju A. Kodru. — Letos avgusta se skljuje shod poverjenikov. Sprejme se ustanova Vladimira Ilesiča, ki naj bo Matiči Slovenski v pomoč pri izdajanju »Hrvatske knjižnice«.

— **Pevski zbor »Ljubljanskega Zvona«** vladno vabi svoje redne in podporene člane ter prijatelje društva na prijateljski pevski večer, ki bo v soboto, dne 13. t. m. ob 8. zvečer v areni Narodnega doma. Na vzporedno so moški, mešani zbori in razne zabave. Vstopnine ne bo nobene. Kdor želi v soboto zvečer preživeti par veselih uric v prijetni pevski družbi, naj pride v areno Narodnega doma!

— **Oster športni boj.** Kdor se hoče diviti ostrému športnemu boju, naj ne zamudi posetiti današnje veleznimive nogometne tekme. Ne bo mu žal, ako to tekmo poseti.

— **Že bratstvo s hrvatskim narodom** nam veleva, da posetimo današnje nogometno tekmo, ki se vrši popoldne ob 4. uri in ob vsakem vremenu, v čim večjem številu. Zato naj velja za danes parola: **Vsak zavedni Slovenec na današnje nogometno tekmo!**

— **Ljubljanske naše naročnike** opozarjamo na današnje prilogo glede današnje nogometne tekme »Gradjanski« : »Ilirija«. Tako z ozirom na bratske goste kakor na živahno delovanje naše »Ilirije« priporočamo cenjenim naročnikom, da tekmo številno posetijo in tako pokažejo zlasti bratom Hrvatom, da tudi v našem mestu vemo ceniti vrednost športa za naš narod. Posebno še opozarjamo na predprodajo vstopnic po znižanih cenah.

— **Današnji pešizlet v Dolsko**, ki ga priredi »Sokol« Moste pri Ljubljani, se vrši. Isti se preloži le, če bi danes popoldne deževalo. Odhod iz društvene telovadnice točno ob pol dveh popoldne. Bratje, udeležite se ga polnoštevno! — Na zdar!

— **Pešizlet »Sokola« Moste pri Ljubljani**, ki se vrši v slučaju lepega vremena danes popoldne čez Posavje v Dolsko, obeta biti zelo zanimiv. Zbirališče ob 1. uri v društveni telovadnici na Selu. Odhod točno ob pol dveh. Ljubljanski gostje se lahko pridružijo za tovarno za klet na ljubljanskem polju. V Berčevem pri Gradu (p. d. pri Pirnatu) pol ure od mora. V Dolsko pridemo okrog 4. ure. Odmor pri Jožefu Zupančiču (p. d. pri Joželnu). Povratek z večernim vlakom iz Laz ob pol deveti uri. Vsi prijatelji Sokola se na ta izlet vladno vabijo. Na svidenje! Na zdar!

— **Izgubil se je** od Mestnega trga do Rimske ceste rubin z biseri. Pošten najditelj naj ga prinese v uredništvo našega lista proti primerni nagradi.

— **Zlata broža z lepimi kamni** je bila izgubljena v Trubarjevem parku.

— **Težka nezgoda na Marilinem trgu.** Sluga Sušnikove lekarne je svažil včeraj popoldne svetilko pred lekarno. Stal je na lestvici in naenkrat zgubil ravnotežje; oprl se je na jelena, ki je pripet nad vzhodom. S tem pa je podrl raz steno jelena in z njim vred sam padel na trotoar tako nesrečno, da je dobil težke poškodbe na temenu glave.

— **Mala nezgoda.** Pri gradbi v ljubljanski strugi se je včeraj jutraj prekucnil prazen vagon ravno na mostiču čez Gradaščico. Porinil je v vodo tudi dva delavca. Dobila sta lahke poškodbe.

— **Neki gospod** je izgubil na potu od Poljanske ceste št. 20 do Glavnega trga zlat poročni prstan. Najditelj naj ga izvoli oddati uredništvu »Dneva« proti primerni odškodnini.

— **Polnočno solnce**, svetovna senzijska učinkovitost Nordisk film Co. sestavi Laurids Brunn, predvajala se bo jutri v petek v kinematografu »Ideal«. Danes zadnji dan velekrasne kolorirane drame »Častniški piloti, ki je žela pretečene dni na občno priznanje.

— **Dotičnim naročnikom »Dneva«**, katerim čas ne dopušča se v Ljubljano oglašiti, nudi eksportna trdka Fr. Čuden, Ljubljana 75 — Prešernova ulica 1. v svojem ilustriranem ceniku, ki se pošilja na zahtevo brezplačno, veliko izbiro finih ur, prstanov, uhanov itd.

— **Loterijske številke.** Brno: 44, 25, 85, 87, 89. Gradec: 56, 10, 15, 66, 81.

Trst.

Sokol pri Sv. Jakobu ima v nedeljo 14. t. m. svoj prvi nastop, na telovadišču za »Jadrano«. Nastopi nad 200 naraščaj, člani in članice. Proizvajalec se bodo ljubljanske zletne vaje, telovadba na orodju in skupina. Vadiateljski zbor nastopi z ruskimi prostimi vajami. Po nastopu je velika veselica in ples. Zvečer umetelni ogenj. Med nastopom in pri veselici svira združena godba N. D. O.

— **Slovanski denar v nacionalne svrhe.** »Piccolo« besni; gre za slučaj nove naše pridobitve: Hrvatska Štedionica je kupila v ul. Orologio hišo, ki je bila nekoč lastnina princev Hohenlohejev. »Piccolo« piše na ta račun: »Dobimo torej novo slovansko poslopje; šolo v najbolj centralni poziciji mesta. Prašali boste: Kako zmorejmo Slovani tako visoke svote? Kje raste to novo bogastvo? — Potem pa odgovarjajmo: »Slovani si pomagajo pri delu roko v roki. Hrvatska šola je samo predpriprava za slovansko šolo, za katero pa Slovenci nimajo dovolj sredstev na razpolago«. In še prej: »Kakor bi bila Hrvatska najbogatejša zemlja sveta in bi imela vsega v izobilju, stavi na razpolago nad pol milijona kron samo da bo ustanovljena v italijanskem mestu nova slovanska šola.« Sosedje zdihujejo torej nad premočjo slovanskih financ. Pravijo, da si niso kaj takega nikoli niti domisljali! Centrum mesta v naših rokah, to jim kar noče v glavo! Da so se tako pogrčili v računi! Italijani imenujejo ta naš uspeh naskok, s katerim poskušamo svoje moči. Da; mi kujemo, ker se zavedamo pomena Trsta. Švabsko rjovenje in italijansko zavijanje nas lahko dovolj prepriča, kako mora iti naša pot. Korak na tej poti je hiša v ul. Orologio.

— **Roči Skhypanio!** Avstrijski Lloyd baje namerava odpraviti dosedaj rabljeno italijansko na svojih parnikih in jo hoče nadomestiti z — albanščino! Za boga vendar, kaj pa misli ta Lloyd! Ali bodo njegovi parniki vozili zgolj v Drač in nazaj? Naj ima vendar nekoliko usmiljenja s kapitani, ki bi se morali s takim lajanjem zadušiti ali vsaj ohripeti za večno! Res je sicer, da zahteva vsaka nova stvar in uvedba velikih žrtev; za nas pa pomenja preveliko žrtev že dosedaj zavožena avstrijska politika. Kam hočete naprej?

— **Poskus samomora.** Včeraj, v torek jutraj je izpla 20letna Ivanka Tunich dozo fenikalne kisline s samomorilnim namenom. Tunichevi pa se ni posrečilo. Rešil jo je zdravnik z rešilne postaje, ki ji je izpral želodec in jo je velel pozneje prepeljati v bolnišnico.

— **S pestjo po obrazu.** Policija je aretirala 22letnega urarja H. Novaka, ki se je — kakor je na komisarijatu sam povedal — vsled pijanosti znesel nad nekim policajem in ga je večkrat udaril s pestjo po obrazu. Redar je namreč Novaka opomnil, naj neha žužnjati, Novak pa ni hotel nehati, temveč je stopil k policaju in ga prekrizal po svoje. Kriz in blagoslov premišlja Novak v zaporu.

— **Sprla sta se zakonska Anini.** Mož je vsled silne jeze tekel v kavarno »Sport« in od tam poklical na pomoč Trevesa, od katerega je zahteval, da prepelje ženo v blaznico. Treves je skrajšal proces: Obvestil je o prepriu policijskega komisarja, ki je Aninija in ženo pomiril.

— **Italijanska čebula** je spravila v nezavest tri prenašalce na parnik »Vienna«. Interveniral je parnikov zdravnik.

— **Goreč mustiman.** Te dni je prišlo med plesom v gostilni »Pri stari pipi« do prepira, katerega je izzval 25letni kurjač na parniku Osman Ben Mehmed. Mehmed je vsled neke žaljivke pograbil stole, prevrnil mizo in pobil več steklenic. S stolicami je prav uspešno pretepel več gostov, ki so morali radi njegove goreče prepiraželnosti iskati pomoči na zdravniški postaji. Osman Ben Mehmed, sin Allaha je sedaj v zaporu.

— **Kamen je poškodoval uslužbenca** na Lloydovem parniku »Marienbad«, Franca Sossa. Omenjeni natakar se je mudil v torek jutraj v bangarju št. 58 v prosti luki in nekaj brskal po zidovih. Ni ostalo brez posledic; nogo mu je moral obvezati zdravnik.

— **Ribe lovi, samega sebe pa ne more vloviti.** 7letni M. Rukavina je lovil v torek popoldan ribe v prosti luki blizu skladišča št. 17. Naenkrat pa je izgubil ravnotežje in je padel v morje. Trnek seve za njim. Ubogi ribolovec si ni mogel pomagati, rešil so ga ljudje in poklicali zdravniško postajo, ki ga je dreve-

ljala v ul. sv. Frančiška, ter mu tam pomagala. Rukavina bo ta ribolov gotovo dobro pomnil.

— **Nož v roki.** V ponedeljek je grozil kovač R. Mjot iz Budimpešte v neki žganjarni v ul. Istituto svojemu znanecu V. Cadelu z nožem, čigar posledica bi bila gotovo smrt, če ne bi bil Mjot še pravočasno aretiran. Grozilca so spravili pod streho temnice.

— **Kovčeg pod streho.** Policija je aretirala I. Stalizzo, ki je osumljen tatvine nekega kovčega mornarja C. De Bozzo. Kovčeg so namreč našli v Stalizzijevi kabini in so Stalizzija radi poskusa tatvine vtaknili pod ključ.

— **Seja mestnega sveta** se je vršila v sredo zvečer in je nadaljevala snoč. V sredo je govoril dr. Wilfaun celih dve uri in pol in je v svojem govoru protestiral proti postopanju italijanske večine in zapostavljanju Slovencev. Govoril je tudi o šolah. Za njim je govoril socialist dr. Puecher in za njim v imenu italijanske večine svetnik Ara. Aro so Italijanaš navdušeno sprejeli. Wilfaunov govor pa je odobraval slovenska manjšina. O četrtkovi seji bomo še poročali.

— **Vabila na Legino izzivanje v Škedenju** imajo na okvirjih oken nabiti vsi tramvaji, ki vozijo od predora Montezza v Škedenj in nazaj. Konstatiramo, da se s temi tramvajskimi vozni vozi največ slovenskih ljudi in protestiramo, da se pošteno slovansko ljudstvo provocira na tako nedopusten način. Tramvaj je mestna lastnina in je torej s tem pokazal slepo izpolnjevanje ukazov tržaških magistratovcev. Slučaj in agitacijo si bomo zapomnili.

— **»Piccolo« je že zopet pričel hujskati.** Tokrat hoče nagnati »cittadine« na »Sokole«, ki bodo imeli v nedeljo 14. t. m. popoldan javen nastop pri Sv. Jakobu. Kaj bo to nedeljo s policijo? Škedenj, mesto, sv. Jakob? Vso odgovornost prepustimo tistim, ki bi morali stvari urediti. »Piccolo« je že pograbil kost, kako jo bo ogloval, bomo videli v nedeljo.

— **Cvetlični dnevi pri Sv. Jakobu** so nesli naši Družbi sv. C. in M. 726 K 21 v. Največji znesek je v St. Jakobskem okraju nabrala gospodinja M. Širok.

— **Slovenci! Odgovorite na »Piccolo«** hujskanje proti sokolskemu dnevu pri Sv. Jakobu s čim večjo udeležbo! V nedeljo popoldne vsi k prvemu letošnjemu nastopu »Sokola« pri Sv. Jakobu!

— **Živinski semeni v Bazovici.** V Bazovici se bo vršil 20. t. m. živinski semenj. Če bo ta dan praznik, se vrši semenj dan pozneje in bo trajal od 9. dopoldne do 2. popoldne.

— **Premeščenja pri policiji**, ki jih je odredilo namestništvo, prinesemo jutri.

— **Narodno-socialna mladinska organizacija.** Sestanek pri Sv. Ivanu se vrši ob 4. uri popoldne in ne ob treh, kakor smo javili včeraj. Bratje iz Trsta naj se zato zbero ob treh in pol v dvorani NDO., da odkorakamo skupno k Sv. Ivanu v Narodni dom. Sv. Ivansko mladino opozarjamo na ta sestanek, in jo vabimo, da se ga udeleži v polnem številu. Na svidenje!

— **Zabavni večer** priredi pevski zbor Z. J. Z. v nedeljo, dne 14. t. m., v gostilni »Bonvecchiati«, ulica Ghega. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstop prost. Narodno petje, pristne pijske in izvrstna kuhinja g. Vavpotiča, je gotovo najbolje vabilo k obilni udeležbi.

— **»Dramatičnega društva«**, izvoljen na občnem zboru v torek zvečer, je: preds. dr. M. Čok, odborniki: Ponikvar, Katnik, Muha, Pertot, Žihonka, Vašte in Kraiger.

— **Popravki.** V sredino številko »Dneva« se je vrnilo več tiskovnih pomot, ki mestoma kvarijo smisel notic. Tako bi se moralo brati v notici »Po raznih časopisih« kraj Berlin in ne Zerlin. V nadaljnjem stavku je prva beseda se in ne so. — Ime raničelja pod naslovom »Prekran obraz« je Sulich in ne, kakor je bilo pomotoma tiskano Gulich.

— **V torek se je vršila razprava** proti napadalcem dijakov slov. trgovske šole v ulici Stadion. Eden izmed izzivačev, Mazzutti, je bil obsojen v globo 20 K ali tri dni zapore. Proti Semuliču se bo razpravljalo druzič.

POROTA.

Trst, 10. junija.

Danes je stal pred tukajšnjim poroto 52letni Ivan Delzotto, finančni respoizletnik radi pregreška v službenem oziru.

Razpravi je predsedoval svetnik Glisa, votanta sta bila sodnika Pachor in dr. Rosso, obtoženca pa je branil dr. Robba.

O procesu bomo še pisali; za danes sporočamo na kratko, da je

bil Delzotti po posvetovanju porotnikov oproščen.

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

DVORNI SVETNIK JOSIP GERDEŠIČ UMRL.

Novo mesto, 10. junija. Danes je umrl tu bivši predsednik okrožnega sodišča v Novem mestu, dvorni svetnik v pokoju Josip Gerdešič. Dosegel je visoko starost 83 let. Z njim se je zrušil v grob eden spomenikov polpretekle dobe, ko je imel Slovenec vsaj še nekaj veljave v sodni in državni službi. Bil je blagi pokojnik vsekdar zvest in iskren rodoljub in svojega mišljenja ni skrival. Njegov nastop je dajal poguma marsikateremu drugemu. Za javno življenje se je bil zadnjega zanimal. Kot sodnik je bil izredno milosrčen in ljudomil. V zadnjih letih je bil težko bolan, smrt ga je rešila trpljenja. Lahka mu bodi zemlja domača!

ZAUPNICA MINISTRSTVU RIBOT.

Pariz, 10. junija. Združeni radikalci in radikalno socialistične stranke so imeli danes dopoldne posvetovanje o stališču, ki naj bi ga zavzeli napram ministrstvu Ribot. Po daljši debati je bila s 108 proti 104 glasovi sklenjena zaupnica Ribotjevemu ministrstvu.

GENERALNI ŠTRAJK V ITALIJI.

Rim, 10. junija. Generalni štrajk je povzročil po celi deželi krvave dogodke. V Florenci in Rimu je prišlo do velikih protidemonstracij. Mnogi so kričali slavo kralju in Italiji. Upanje je, da se bo že jutri pričelo z delom. Generalni tajnik splošne delavske zveze je razposlal okrožnico, v kateri zahteva, da se preneha s štrajkom ob polnoči.

RUMUNIJA NI POSREDOVALA.

Berlin, 10. junija. Vesti, da bi bila Rumunija v Berlinu posredovala za pomoč knezu Wiedu se zanikavajo.

V LONDONU BO TUDI ŠTRAJK.

London, 10. junija. Eksekutivni odbor mornariških inženirjev je sklenil štrajk, da se doseže izboljšanje zaslužka in delavskih pogojev.

ALBANIJA IN DRUGO.

Berlin, 10. junija. Listi poročajo iz Petrograda iz ruskih diplomatskih krogov, da velesile niso še nobenih sklepov storile glede demonstracije brodovja kot tudi glede odposiljanja mednarodne čete v Albanijo.

ITALIJANSKI ZUNANJI MINISTER ZA NEDOLŽNOST ITALIJANOV V DRAČU.

Rim, 10. junija. V današnji seji je zunanji minister di San Giuliano izjavil: Preiskava proti obema Italijanom je dokazala popolno nedolžnost obeh. Sedaj ima poslanik baron Aliotti prosto roko zahtevati takšno zadoščenje od Albanije, kakršno zahteva prestiz Italije.

Dositej Obradović.

(K odkritju spomenika v Belgradu.)

Velik in slavnosten dan je bil v Belgradu. Saj se je odkril spomenik enemu največjih mož, kar se jih je rodilo na jugoslovanski zemlji. Kadar se bo stavil panteon, v katerega bo nova generacija postavila velike moze Jugoslavije — se bo med njimi na prvem mestu svetilo ime Dositeja Obradovića.

Dositej Obradović je pri nas še premalo znan. Naloga nacionalistične mladine bi bila, da vsaj mlajši rod seznanj z velikimi jugoslovanskimi možmi. Doslej imamo o Dos. Obradoviću dva večja spisa: prof. Ilesič: Dositej Obradović (v »Slov. spominih in jubilejih«, Izd. Mat. Sl.) in dr. Lah: Dos. Obradović v »Popotniku« (leta 1911.). Na Kalimegdanu, kjer je najlepša belgrajska promenada, od koder se krasno vidi nazaj na Savo in na slavoskopske pljajave — tam bo stal spomenik velikega Jugoslavana, ki je prvi za Hrvatoma Križaničem zagledal jugoslovanski svet v celi njegovi velikosti.

Spomenik predstavlja Obradovića kot potnika, ki hodi naprej po utrjeni poti za svojimi velikimi cilji. Hrv. kipar Valdec je lepo izrazil v spomeniku življenje velikega potnika, ki ni poznal miru, dokler ni utrjen legel k večnemu počitku v Belgradu l. 1811. kot minister prosvete v službi Črnege Jurja (Karadžorža). Tam je tudi pokopan. Na njegovem grobu v stolni cerkvi se svetli napis: »Tu ležijo njegove srbske kosti. Ljubil je svoj rod. Večen mu spomin«.

FRAN MALIS,

diplomiran krojač.
Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst.
Podružnica: Nabrežina 99.

Jestvine, kolonijalno blago.
FR. MILLONIG - TRST
Piazza Caserma 5., blizu Narodnega doma.
Razpošiljanje po pošti.

Ta napis si je napravil sam. L. 1911 se je slavila njegova 100letnica — sedaj so mu postavili spomenik.

Težko je v nekaj besedah podati njegovo burno življenje. Napisal je sam svoj »Život«, ki najlepše priča o njegovem življenju in delu. Rojen je bil 1742. v Čakovu v Banatu. V zgodnji mladosti je postal sirota. Bil je sam sebi prepuščen — in je hrepenel v svet. Prišel je v srbsko cerkveno šolo in se je naučil čitati in pisati. Čital je življenje svetnikov. Hotel je postati pop in svetnik. Prišel je v samostan Hopovo na Fruški gori. (1757.) Učil se je mnogo — želel je videti svet. L. 1760. je z nekim dijakom odšel v Zagreb, da bi se naučil latinščine. Iz Zagreba je odšel v Dalmacijo kot magister (učitelj). Tu je učil pri mestu Kninu na Kneževem polju. Srbi so takrat pisali še cerkveno srbski jezik. Dositej Obradović pa je videl, da je za narod treba knjig v narodnem jeziku. Zato je na prošnjo neke deklice, Jelene Simičeve, napisal »Dositejeve bukvice« — »prostorsrbski«. Ta knjiga se je v prepisu širila med ljudi. Obradović je sklenil, da bo začel pisati za ljudstvo. Po čudni usodi je prišel na Kri, v Morejo, na Sveto Goro. Naučil se je grško. Vrnil se je zopet v domovino in je bil val na Črni Gori in v Albaniji. Videl je poldivji narod in ga je hotel prosvetiti. Prišel je tudi v naš Trst. Od tod ga je pot zanesla v Italijo, iz Italije v Carigrad, iz Carigrada v Moldavijo, iz Moldavije je prišel preko Poljske (čez Lvov in Vratislavo) v Lipsko in Halle na Nemško. Tam je videl novovstajajočo kulturo na univerzah. Izdal je svoje »Basma«, »Soveti zdravega razuma«, »Život i priključenja« (oboje 1783) in »Sobranje pravno - učitelni vešte« (1793). Prišel je tudi na Dunaj. Bil je prosvetljeneč-Jožefinec. Prišel je tudi v London in Pariz. Videl je svet — in se je vrnil. Njegova želja je bila, dvigniti narod iz nevednosti.

Parkrat je potoval skozi Ljubljano, dalje časa je bival med Srbi v Trstu. Iz Siska je pisal: »Ko vam opišem, kako sem s Kranjci potoval, boste imeli čemu se smejati in se čuditi.« Poznal je torej Slovence. V Trstu je bilo zadnje njegovo bivanje, predno je odšel v Belgrad. Leta 1807 so Srbi dobili Belgrad. Začela se je (po prvi vstaji leta 1804) organizirati nova država. Dositej je želel kje zase ustanoviti šolo in tiskarno — pa bil je poklican v Belgrad na dvor Karagjorgja — da organizira srbsko šolo. Ustanovil je Veliko šolo, bogoslovje in postal minister. Kmalu na to je 1811 umrl.

Glavno delo Dositeja spada v leta 1770, 1780, 1790, ko so tudi pri nas prosvetljeni duhovi pod cesarico Marijo Terezijo in cesarjem Jožefom skrbeli za ljudsko šolo in izobrazbo. Toda za Jožefom je pri nas nastala reakcija — srbski narod pa je kljub vsem težavam skrbel za svojo prosveto, za šolo in knjigo. V tem znamenju je srbski narod tudi zmagal in po slavni zmagaji l. 1912 in 1913 — postavlja sedaj spomenik svojemu prvemu učitelju in prosvetitelju. Bodi mu večer spomin. Kakor orel je preletel svet in je v njem spoznal svojo domovino. Njegov duh je premeril čas in je spoznal resnico. Zagledal je svoj narod na Balkanu in ga je hotel rešiti iz tme. Boril se je za jasno luč, ki vodi do spoznaja in do zmag. Velik mož je bil, ki je od Trsta do Carigrada vzgajal rod k novemu življenju.

O odkritju spomenika poroča »Slov. Narod«: Predvčerajšnjem se je vršilo slavnostno odkritje spomenika Dositeju Obradoviću. Odkritje se je izvršilo na izredno slavnosten način. Udeležilo se ga je nad 20.000 ljudi. Kralja je zastopal njegov generalni adjutant Jurčić. Navzoči so bili skoraj vsi ministri. Predsednik akademije Stojan Novaković je otvoril slovesnost z govorom, v katerem je pozdravljaj zlasti zunanje goste. Govoril je nato belgrajski župan Nestorović, ter minister prosvete Ljuba Jovanović, ki je zlasti naglašal Obradovičev pomen za vse Jugoslavane, ki je potujočo po jugoslovanskih deželah širil prosveto ter bil tudi v pismu pravi naslednik bratov Cirila

in Metoda. Tajnik Književne zadruge Pavle Popović je pozdravil osobito slovenske in hrvatske goste ter slavil edinstvo Jugoslovancev v kulturnem delu. Slavnost je imela popolnoma značaj bratske kulturne solidarnosti Slovencev, Hrvatov in Srbov. Zlasti zastopniki Ljubljane in Dalmacije so bili predmet prisrčnih ovacij. Poleg deželnega poslanca g. dr. Novaka in obč. svetnika g. Pustoljemška so se udeležili slavlja dubrovniški župan dr. Cingrija, zagrebški župan arhitekt Holjac, zastopniki občine Knin v narodnih nošah, kjer je bival Obradović tri leta, ter zastopniki skoraj vseh drugih jugoslovanskih mest. Sinoči se je vršil slavnostni banket, danes dopoldne je priredila mestna občina gostom na čast slavnostni diner. Povsod, kamor prihajajo, prireja občinstvo navdušene ovacije zastopnikom Ljubljane, Dubrovnika, Zagreba in Prage, Knina, Splita in drugih slovanskih mest.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Mesečna soba, 2 lepi sobi z balkonom in prostim vzhodom se v Sodni ulici št. 6. I. nadstropje, takoj odda. 470—x

Mesečna soba s posebnim vzhodom se odda s 1. julijem. Naslov v „Anončni ekspediciji“ Ljubljana, Šelenburgova ulica 6. 535—3

KORESPONDENCA.

Lavoslav, dvignite pismo. I. 534—2

Kupim 6—10 mesecev starega jazbečarja (Dakelna) rujave barve, ako mogoče pristne pasme.

Ponudbe pod šifro „Dakel“ poštno ležeče.

Edina primorska tovarna dvokoles „Tribuna“ Gorica, Tržaška ulica št. 26, prej pivovar. Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stalna ulica št. 2—4. Prodaja na obroke. Ceniki franco.

Izurjene likarice

z dnevno plačo 4—5 kron se takoj sprejmejo v tovarno perila. — Ponudbe sprejema „Anon. ekspedicija“, Ljubljana, Šelenburgova ulica 6.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ BOLJŠA SEDANJOSTIX

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TEREZIJE CESTA 57. 14. NOVI SVET NASPROTI KOLIZEJA. ZAHTEVAJTE PRVI SLOV. CENIK BREZPLAČNO

Za nakup oljnatih in suhih barv, lakov, firnežev in vse v to stroko spadajočih predmetov se priporoča tvornica barv

== Premierl & Jančar ==

Dunajska cesta št. 20. Ljubljana Kolodvorska ulica št. 18.

Fristne emajlne barve, karbolineje, mavec itd. Na drobno in debelo.

Dne 31. maja se je otvorila v hotelu „Tratnik“, Sv. Petra cesta 25, v Ljubljani nova kavarna

Za obilen obisk se priporočata

Leop. in Alojzija Tratnik.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Stanovanjski odsek „Slovenske Sokolske Zveze“ v Ljubljani

potrebuje za nastanitev udeležencev letošnjega zleta dne 15., 16. in 17. avgusta

približno 100.000 kg slame.

Slamo dobaviti bode najkasneje do 1. avgusta 1914 na prostore v Ljubljani, ki se kasneje določijo.

Ponudbe za dobavo te slame nasloviti je do 1. julija 1914 na stanovanjski odsek Sokolskega zleta v Ljubljani (načelnik magistratni svetnik Janko Bleiweis-Trsteniški).

V ponudbah je navesti ali dotični ponudnik slamo le proda in za katero ceno, ali pa je tudi pripravljen proti odškodnini, ki jo je navesti, po uporabi slamo prevzeti zopet nazaj.

V ponudbah je tudi izrecno navesti, da je ponudnik pripravljen položiti kavicjo 10% dogovorjene kupnine, oziroma odškodnine, katera kavicja zapade v slučaju, da slame v določenem času ne dobavi na določene prostore.

Velečenjeno občinstvo opozarjamo na

= ZBIRKO PESMI =

ki so izšle v „Učiteljski tiskarni“.

To je lepa ENGELBERT GANGLOVA knjiga

„Moje obzorje“

ki se dobiva po vseh knjigarnah, kakor tudi v „Učiteljski tiskarni“.

Cena lično vezani knjigi je 3 K. Po pošti 20 v več.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Poseben oddelek v prvem nadstropju.

Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Razglas.

Vsled sklepa občinskega sveta ljubljanskega z dne 10. februarja 1914, št. 3175, ustanovila je ljubljanska občina podpiranje v Ljubljani stanujočih brezposelnih organiziranih delavcev in delavk potom dotičnih delavskih društev in organizacij ter v ta namen poklonila letni znesek 5000 K.

Ker se ima sedaj pričeti poslovanje v tej novi agendi mestne občine, se tem potom vse one delavske organizacije, ki se zanimajo za to, da bodo njih člani in članice v slučaju nezakriviljene brezposelnosti postali deležni podpiranja iz občinskih sredstev, pozivljejo na priglasitev in vpsolitev enega izvoda svojega veljavnega statuta podpisanemu mestnemu magistratu.

Opozarja se, da prihajajo v poštev le organizacije, katere po svojem statutu tudi same dele svojim brezposelnim članom določene podpore.

V vlogi je navesti radi preglednosti število sedanjih članov, sedež organizacije (ulica in hišna številka) ter ime sedanjega načelnika, tajnika in blagajnika.

Tako — kakor povedano — z druženimi pravili opremljeno vlogo je vpsolati semkaj do konca meseca junija 1914.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 6. junija 1914.

GRITZNER, najboljši v sedanosti!

Ne kupujte prej stroja, dokler si niste ogledali moje tovarniške zaloge. Jamčim za vse napake materijala 10 let. Moj

šivalni stroj

krpa nogavice in perilo in veze (šitka); ima krogičen tek (Kugellager). Gritznerjev stroj je danes v rabi že dva in pol milijona. Garancija 10 let. Tovarniška zaloga koles.

Josip Petelinc, Ljubljana, Križevniška ulica 7.

Dirka K. S. K. Ilirija Kranj-Ljubljana 7. junija 1914.

Gorčeva kolesa

PRVA dospela na cilj.

A. Gorec, Ljubljana

Specijalna trgovina s kolesi pneumatiki in deli.

Marije Terezije cesta 14 (Novi svet, naspr. Kolizeja).

Izvanredna prilika za delavce!

Najnovejše konfekcije za dame, deklice, gospode, dečke in otroke.

Cele obleke za gospode od K	8—, 12—, 15—	naprej
Cele obleke za dečke	4—, 6—, 8—	„
Cele obleke za otroke	2—, 3—, 4—	„
Pelerine za gospode	7—, 8—, 9—	„
Sportne raglane	12—, 14—, 16—	„
Klobuke	1—, 1.50, 2—	„
Kostume za dame	9—, 12—, 15—	„
Damske sako in paletot	6—, 8—, 10—	„
Krila spodnja in gornja	2—, 3—, 4—	„
Hišne halje za dame	3.90, 4.90, 5.90	„
Slamnike	—50, 1—, 1.50	„
Pristni panama	6—, —, —	„

Vse drugo po priznani čudovito nizki ceni.

Oglejte si velike izlozbe.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIC, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.

Sukno, volneno blago, vse vrste perilno blago, šifoni, preproge, odeje, zastori in izvrstno gotovo moško perilo se dobi po najnižjih cenah v manufakt. modni trgovini

Oglejte si zalogo, zahtevajte vzorce

L. KOSTEVC Ljubljana Sv. Petra c. št. 4.